

5. Hvis der inden for arbejdstiden lægges beslag på tillidsmanden i spørgsmål, som angår virksomheden og arbejderne, og dette sker på arbejdsgiverens foranledning, skal han for den tid, der medgår hertil, aflønnes med sin gennemsnitsfortjeneste for det sidste kalenderkvartal.

6. Regler om tillidsmandsvalg m. m. (blandt de anerkendt dygtige arbejdere, der har arbejdet på virksomheden i en vis periode, og kun på arbejdspladser, hvor der er beskæftiget mindst 6 arbejdere) forhandles af parterne sammen med andre udfyldende regler.

Såfremt der mellem parterne måtte opstå uoverensstemmelse med hensyn til anvendeligheden af ovenstående regler, kan uoverensstemmelsen begæres afgjort af Overenskomstnævnet.

b) For overenskomstområder, hvor der ikke gælder tillidsmandsregler, men hvor krav om indførelse af sådanne er rejst, optages der i overenskomstperioden forhandling, såfremt der fremsættes ønske herom.

12. Opsigelsesvarslor.

Under hensyn til,

at det af de af parterne tilvejebragte oplysninger fremgår, at arbejdsforholdene på en række forskellige områder har ført til vidt forskellige løsninger af problemet,

at der er konstateret enighed mellem parterne om, at forholdene inden for adskillige områder taler imod en generel løsning af spørgsmålet, og

at forligsinstitutionen ikke har haft mulighed for en dybtgående undersøgelse af problemet, foreslås følgende:

a) For overenskomstområder, inden for hvilke bestemmelserne fra mæglingforslaget af 21. marts 1950 er gældende, ændres de herefter gældende opsigelsesfrister:

Efter 1 års beskæftigelse 7 dages opsigelsesvarsel og efter 2 års beskæftigelse 14 dages opsigelsesvarsel.

Endvidere ændres ordene „fra vedkommendes fyldte 21. år“ til: „fra vedkommendes fyldte 20. år“.

b) For overenskomstområder, der enten ikke har overenskomstmæssige opsigelsesbestemmelser eller andre overenskomstmæssige regler end dem i mæglingforslaget af 21. marts 1950, og hvor der er rejst krav om indførelse af opsigelsesbestemmelser eller om ændring i de nugældende regler, optages der i overenskomstperioden på begæring forhandling.

Såfremt der ikke ved denne forhandling kan opnås enighed, kan hver af parterne indbringe spørgsmålet til behandling i Overenskomstnævnet af 1939, der afgiver en vejledende udtalelse.

Et paritetisk sammensat udvalg under forligsmandens forsæde afgiver — efter at spørgsmålet er blevet indgående forhandlet i de pågældende overenskomstområder — en betænkning, der skal foreligge inden 1. juni 1962.

13. Dagpenge i sygdoms- og ulykkestilfælde.

Da de af hovedorganisationerne den 21. december 1956 aftalte regler om dagpenge i sygdomstilfælde ophører pr. 1. april i år, udgår henvisninger i overenskomsterne til disse regler, og i stedet indføjes følgende:

„I sygdomstilfælde gælder reglerne om dagpenge til lønarbejdere i afsnit II i lov nr. 239 af 10. juni 1960 om den offentlige sygeforsikring.“

I overenskomster, hvor der for tiden findes en bestemmelse om ydelse af dagpenge for 4., 5. og 6. dag efter et indtruffet ulykkestilfælde, udgår en sådan bestemmelse og erstattes af følgende:

„Ved ulykkestilfælde, som kan henføres til den lovpligtige forsikring herom, gælder de til enhver tid i lovgivningen fastsatte regler, for tiden reglerne i lov nr. 96 af 25. marts 1959.“

Der sker dog ikke herved ændringer i allerede bestående aftaler om, at arbejdere i ulykkestilfælde har krav på dagpenge også for 1., 2. og 3. dagen efter ulykkestilfældet, eller i aftaler om, at arbejderne i sådanne tilfælde har krav på hel eller delvis løn for en kortere eller længere tid efter ulykkestilfældets indtræden.